

ระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการเข้ารับตรวจทางการแพทย์สำหรับผู้ประจำหน้าที่ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่
ภายหลังจากการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่ปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ยังคงปรากฏอยู่ในหลายพื้นที่ทั่วในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงผู้ประจำหน้าที่ด้านการบิน ดังนั้น เพื่อเป็นการคงไว้ซึ่งมาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่หลังจากได้รับการรักษาแล้ว จึงเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ประจำหน้าที่หย่อนคุณสมบัติเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ซึ่งผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ตามแนวทางการตรวจทางการแพทย์ของนายแพทย์เวชศาสตร์การบินที่ทำการตรวจและออกใบรับรองว่าผู้ประจำหน้าที่นั้นหายจากการเจ็บป่วยแล้วและพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกระเบียบเพื่อกำหนดให้ผู้ประจำหน้าที่ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ภายหลังจากการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เข้ารับตรวจทางการแพทย์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการเข้ารับตรวจทางการแพทย์สำหรับผู้ประจำหน้าที่ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ภายหลังจากการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า ศิษย์การบิน นักบิน พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ และศิษย์พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ

“นายแพทย์เวชศาสตร์การบิน” หมายความว่า นายแพทย์ผู้ตัวราช (Authorized Medical Examiner – AME) และนายแพทย์ผู้ตัวจาวุโส (Senior Authorized Medical Examiner – SAME) ตามระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยนายแพทย์ผู้ตัวราช นายแพทย์ผู้ตัวจาวุโส ศูนย์เวชศาสตร์การบินพลเรือน และสถานที่ตรวจเวชศาสตร์การบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๐

“การตรวจทางการแพทย์” หมายความว่า การตรวจทางการแพทย์เพื่อประเมินคุณสมบัติเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายของผู้ประจำหน้าที่ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ด้านการบินภายหลังจากการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้ผู้ประจำหน้าที่ที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ภายหลังจากการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เข้ารับการตรวจทางการแพทย์กับนายแพทย์เวชศาสตร์การบิน ณ ศูนย์เวชศาสตร์การบินพลเรือน หรือสถานที่ตรวจเวชศาสตร์การบินพลเรือน ก่อนกลับไปปฏิบัติหน้าที่

ในการเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ตามวาระคนนี้ ให้ผู้ประจำหน้าที่นำประวัติการรักษาและเบรับรองแพทย์จากแพทย์ผู้รักษาอาการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เพื่อแสดงว่าหายจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) แล้วมาแสดงต่อนายแพทย์เวชศาสตร์การบินด้วย

ข้อ ๕ ให้นายแพทย์เวชศาสตร์การบินทำการตรวจทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประจำหน้าที่ตามข้อ ๔ ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีการจำแนกกลุ่มผู้ประจำหน้าที่ตามความรุนแรงที่เกิดจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ตามประวัติการรักษาและเบรับรองแพทย์ โดยแบ่งเป็น ๕ กลุ่ม ดังนี้

(ก) กลุ่มที่ ๑ ได้แก่ ผู้ที่ไม่มีอาการ แต่ได้รับการตรวจยืนยันว่าติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ด้วยวิธี RT-PCR

(ข) กลุ่มที่ ๒ ได้แก่ ผู้ที่อาการเล็กน้อย ตามลักษณะอาการสังเกตได้ ดังนี้

(๑) อาการในระบบทางเดินหายใจส่วนบน เช่น ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ไม่ได้กลืน ลิ้นไม่รับรส ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ อ่อนเพลีย โดยไม่มีอาการหายใจเหนื่อยหอบมากกว่าปกติ

(๒) ภาพถ่ายรังสีของปอด อยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่พบภาวะปอดอักเสบจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

(ค) กลุ่มที่ ๓ ได้แก่ ผู้ที่อาการรุนแรงปานกลาง ตามลักษณะอาการที่ตรวจพบได้ ดังนี้

(๑) อาการในระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง

(๒) ความเข้มข้นของออกซิเจนในเลือด ขณะหายใจในอากาศปกติ ตั้งแต่ร้อยละ ๘๔ ขึ้นไป

(๓) ภาพถ่ายรังสีของปอดมีการเปลี่ยนแปลงจากโรค COVID-19

(๔) ไม่มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่บ่งชี้ว่าหน้าที่การทำงานของเต้านมวัยลดน้อยลง

(ง) กลุ่มที่ ๔ ได้แก่ ผู้ที่อาการรุนแรงมาก ตามลักษณะอาการที่ตรวจพบได้ ดังนี้

(๑) มีอัตราการหายใจ มากกว่า ๓๐ ครั้งต่อนาทีขึ้นไป

(๒) ระดับความเข้มข้นของปริมาณออกซิเจนในกระแสเลือดขณะหายใจในสภาวะอากาศปกติ น้อยกว่าร้อยละ ๘๔

(๓) Arterial partial pressure of oxygen / Inspired oxygen fraction (PaO₂/FiO₂ Ratio)

น้อยกว่า ๓๐๐

(๔) มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่บ่งชี้ว่าหน้าที่การทำงานของเต้านมวัยลดน้อยลง

(จ) กลุ่มที่ ๕ ผู้ที่อาการรุนแรงวิกฤติ ตามลักษณะอาการที่ตรวจพบได้ ดังนี้

(๑) มีภาวะการหายใจลำเหลว (Respiratory Failure) หรือ Acute Respiratory Distress Syndrome (ARDS)

(๒) มีภาวะ Shock หรือ Hypotension หรือมีการลดลงของสติสัมปชัญญะ หรือมีอัตราการหายใจลำเหลว (Organ failure)

(๒) ให้ทำการตรวจทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประจำหน้าที่ในแต่ละกลุ่มอาการตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามข้อ (๑) (ก) และ (ข) ซึ่งได้รับการรักษาไม่เกิน ๑๕ วัน ให้ทำการตรวจ ดังนี้

- (๑) การตรวจร่างกายทั่วไป รวมถึง SpO₂
- (๒) การตรวจทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ เช่น * Chest X-Ray, EKG - 12 lead หรือ * CBC, BUN, Cr, LFT
- (๓) กลุ่มที่ ๓ กลุ่มที่ ๔ และกลุ่มที่ ๕ ตามข้อ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งได้รับการรักษาเกิน ๑๕ วัน ให้ทำการตรวจ ดังนี้
- (๑) ตรวจร่างกายทั่วไป รวมถึง SpO₂
- (๒) ตรวจทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ เช่น * Chest X-Ray, EKG - 12 lead หรือ * CBC, BUN, Cr, LFT
- (๓) ตรวจทางห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่นายแพทย์ผู้ตรวจหรือนายแพทย์ผู้ตรวจอาวุโส พิจารณาตามความจำเป็น
- (๔) ทำการประเมินสมรรถภาพของระบบ ปอด หัวใจ กล้ามเนื้อ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การทดสอบสภาวะออกซิเจนต่ำในกระแสเลือดขณะออกกำลังด้วยการลุกนั่งในผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) (sit-to-stand tests for exercise-induced desaturation in COVID-19 patients) ตามภาคผนวกแนบท้ายระเบียบนี้ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่นายแพทย์เวชศาสตร์การบินพิจารณาตามความเหมาะสม

ข้อ ๖ เมื่อนายแพทย์เวชศาสตร์การบินทำการตรวจทางการแพทย์ตามข้อ ๔ แล้วปรากฏว่า ผู้ประจำหน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) และให้ นายแพทย์เวชศาสตร์การบินดำเนินการ ดังนี้

(๑) กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ให้ออกใบรับรองแพทย์เพื่อรับรองว่าผู้ประจำหน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) และอนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง แต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) กลุ่มที่ ๓ กลุ่มที่ ๔ และกลุ่มที่ ๕ ให้ออกใบรับรองทางการแพทย์เพื่อรับรองว่าผู้ประจำหน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) แต่ให้ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ ต่อเนื่องไปอีก ๗ วัน นับจากวันที่เข้ารับการตรวจทางการแพทย์ เมื่อครบกำหนด ๗ วัน ดังกล่าวแล้ว ให้อนุญาต ให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง แต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ พ.ศ. ๒๕๖๒

ในการนี้ที่นายแพทย์เวชศาสตร์การบินทำการตรวจทางการแพทย์ตามข้อ ๔ แล้วปรากฏว่า ผู้ประจำหน้าที่นั้นยังไม่หายจากการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ให้ดำเนินการ ตามมาตรการทางสาธารณสุขที่ภาครัฐกำหนดต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุทธิพงษ์ คงพูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

**การทดสอบภาวะออกซิเจนต่ำในกระแสเลือดขณะออกกำลังด้วยการลุกนั่ง
ในผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)***

(sit-to-stand tests for exercise-induced desaturation in COVID-19 patients)

ผู้ป่วยโควิด-๑๙ อาจเกิดปอดอักเสบ (COVID pneumonia) ได้ตลอดการดำเนินโรคช่วง ๒ สัปดาห์แรก จึงมีความจะเป็นที่จะต้องตรวจจับให้ได้เร็วสาหรับการวินิจฉัยปอดอักเสบ หรือตรวจจับปอดอักเสบที่ต้องให้การรักษาด้วยยาสเตียรอยด์ร่วมกับยาต้านไวรัส เพื่อลดการลุก lamus ของโรคไม่ให้เกิดความรุนแรงจนเกิดภาวะวิกฤต การทดสอบภาวะออกซิเจนต่ำในเลือดขณะออกกำลัง (exercise-induced desaturation, EID) ด้วยการลุกนั่ง (sit-to-stand test, STST) ได้มีการทดสอบแล้วว่ามีความสัมพันธ์กับ six-minute walk test ในผู้ป่วย COPD จึงได้นำมาประยุกต์ใช้

ข้อบ่งชี้

๑. คัดกรองผู้ป่วยปอดอักเสบโควิดในโรงพยาบาลหลัก ที่ยังไม่มี resting hypoxemia ($\text{SpO}_2 < 96\%$) เพื่อให้การรักษาด้วยยาสเตียรอยด์

๒. คัดกรองผู้ป่วยในโรงพยาบาลเฉพาะกิจ (hospitel) หรือโรงพยาบาลสนาม ที่ไม่พบปอดอักเสบโควิดในตอนแรก แต่อาจเกิดขึ้นใหม่ในระหว่างการติดตามการดำเนินโรคจนครบ ๑๕ วัน เพื่อทำการประเมินใหม่โดยแพทย์พร้อมการเอกสารเรียบปอด

ข้อห้าม

๑. สัญญาณชีพไม่คงที่ ($\text{BT} > 38.5$, $\text{RR} > 22$, $\text{SBP} > 160$ or < 100 , $\text{HR} > 120$ or < 50)
๒. ทรงตัวได้ไม่ดีขณะลุกนั่ง

อุปกรณ์

๑. เก้าอี้ที่แข็งแรงชนิดมีพนักพิงหลัง แต่ไม่ที่เท้าแขน ความสูงจากที่นั่งถึงพื้น ๔๐-๕๐ ซม.

๒. เครื่องวัดออกซิเจนปัลสันวี (pulse oximeter) ความแม่นยำแสดงผลให้เห็นค่า SpO_2 และ HR ได้ชัดเจนโดยบุคลากรที่อยู่ด้านนอกโซนผู้ป่วย ทั้งการดูโดยตรงหรือผ่านกล้องถ่ายทอด

วิธีการ

๑. ให้ผู้ป่วยถอดหน้ากากอนามัยออก ยืนเท้าเอวและวางมือสองข้างไว้ที่สะโพก โดยสวมเครื่องวัดออกซิเจนปัลสันวีตลอดการทดสอบ

๒. เมื่อผู้ทดสอบพูดว่า “เริ่ม” ให้ผู้ป่วยนั่งเต็มก้นลงบนเก้าอี้แล้วลุกขึ้นยืนตรงทันทีโดยไม่ใช้มือดันเก้าอี้ และกลับไปนั่งเต็มก้นอีกครั้ง ทำซ้ำให้เร็วที่สุดเท่าที่ได้ใน ๑ นาที (ควรได้ ๒๐-๓๐ ครั้งใน ๑ นาที) โดยผู้ป่วยกำหนดความเร็วที่ปลดด้วยตนเอง ไม่หักโหมด้วยตนเอง ผู้ทดสอบตรวจสอบให้ผู้ป่วยนั่งให้เต็มกันโดยข้อเข่าทำมุม ๙๐ องศาและลุกขึ้นยืนตรงจนสุดตลอดการทดสอบ โดยให้ผู้ป่วยหันหน้าเข้าด้านที่เจ้าหน้าอยู่เพื่อสังเกตอาการ

๓. ให้สิ้นสุดการทดสอบก่อนครบ ๑ นาที ถ้าผู้ป่วยเหนื่อย หรือ $\text{HR} > 120$ หรือ SpO_2 ลดลงจากเดิม ๓% ขึ้นไป (desaturation) โดยที่ค่านั้นต่อจังหวะเดียวแล้วแสดงผลติดกัน ๒ - ๓ ครั้ง (เครื่องจะวัดและแสดงผลราวกันทุก ๓ วินาที)

๔. เมื่อสิ้นสุดการทดสอบหลังครบ ๑ นาที ให้วัด SpO₂ ต่อไปอีก ๑ นาที ถ้ายังไม่พบ desaturation ให้ถือว่าการทดสอบเสร็จสมบูรณ์

